

فرصت ایران به کشورهای غربی خصوصاً آمریکا برای دستیابی به توافق دائمی نیست

در نیمه‌باز برای بازگشت به مذاکرات

گروه سیاسی/ «جان کری»، سخنگوی شورای امنیت ملی کاخ سفید بار دیگر بر این موضع ادعایی ایالات متحده پای فشرده که توافق هسته‌ای در حال حاضر تمرکز ایالات متحده نیست، این موضع تنها یک روز پس از آن مطرح شد که ناصر کتعلانی، سخنگوی وزارت امور خارجه اعلام کرد که مذاکرات رفع تحریم‌ها از طریق کانال‌های ذریبیط در حال انجام است و این خواست دو طرف است؛ خبری که «اند پرایس»، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا هم آن را تایید کرد و با بیان اینکه کشورش راه‌هایی برای ارتباط با ایران دارد، حفظ دیپلماسی را کارآمدترین ابزار در برابر ایران دانست.

■ تلاش برای انحراف مذاکرات

طرح این مواضع ضد و نقیض از سوی مقام‌های آمریکایی در شرایطی مطرح شده که حفظ کانال دیپلماسی میان ایران و ایالات متحده خواستی دو جانبه اعلام شده است. این در حالی است که رویکرد واشنگتن در ماه‌ها و هفته‌های اخیر برخلاف مواضع اعلامی، ناظر به اجرای استراتژی بلندمدتی بوده که بر مبنای آن حل پرونده هسته‌ای به مذاکرات مرتبط با مسائل دوجانبه منوط شود. بنابراین خط دو محبت بازگشت آمریکا به تعهدات خود ذیل توافق هسته‌ای با مسائل مرتبط دیگر میان ایران و آمریکا، اولین تلاش انحرافی دولت بایدن در جهت مخدوش کردن روند جاری مذاکرات رفع تحریم‌ها به شمار می‌آید.

■ عقب‌نشینی و تغییر بنیان

مفروض چنین رویکرد توأم با اعتماد به نفسی از سوی آمریکا نیز این است که هر آنچه در جریان پرونده هسته‌ای و توافق احتمالی با هیأت مذاکره‌کننده ایرانی رخ خواهد داد، در نهایت وابسته به رویکرد واشنگتن است. این نگاه آمریکا که به نظر می‌رسد حاصل فقهی اشتباه از واقعیات و پرونده جاری است، با تلاش

برای حفظ کانال مذاکره با ایران ولو کانال حداقلی و غیر مستقیم، نشان می‌دهد که مقام‌های آمریکایی در بطن ماجرا می‌دانند این گره‌ای که امروز به دست مذاکره باز می‌شود، همان چیزی است که در چهارراه سرگردانی، کشورشان را در معرض پلن‌های B قرار داده است. اما آنچه که نباید در این روند به بوته فراموشی بسپارند، این موضع اصولی تهران است که چندی پیش از سوی وزیر امور خارجه مورد تاکید قرار گرفت؛ جایی که گفت: «پنجره‌ای برای رسیدن به توافق از سوی ایران امروز باز است، ولی این پنجره همیشه باز نخواهد بود.»

■ مشورت در تل آویو

از این رو در شرایط کنونی، مذاکره یک رویکرد منطقی است که می‌توان آن را برای روندی همچون احیای توافق هسته‌ای یک الزام غیر قابل جایگزین تصور کرد که عدم پیگیری آن می‌تواند تبعات غیر قابل جبرانی برای ایالات متحده به همراه داشته باشد. اما این در حالی است که همواره به موازات این

مذاکرات، بهانه‌ها و بازیگران مختلفی همچون رژیم بحران‌زوی صهیونیستی در نقش اول مشورت و مشارکت با طرف اصلی این مذاکرات یعنی آمریکا قرار می‌گیرند. این چنین است که درست در بعبوجه متوقف شدن مذاکرات و امکان افزوده شدن بر مخاطرات شکست آن زیر سایه تردید مقام‌های آمریکایی، «آنتونی بلینکن»، وزیر خارجه این کشور به جای تمرکز بر مسیر وین، راهی قدس اشغالی می‌شود تا درباره ایران با «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی برای پرونده مذاکرات چاره‌جویی کند. او قرار است برای بررسی دستور کار دولت جدید رژیم صهیونیستی، آخر ماه میلادی جاری راهی تل آویو شود و در پی این سفر مقدمات سفر ماه فوریه نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی به آمریکا را نیز فراهم کند. از سوی دیگر «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی هم در تماس با مدیران ایک و افعلان ارشد

ایران چشم‌انداز جدیدی را در رابطه میان ایران و روسیه ایجاد کرده است و این کشور اکنون یکی از بزرگترین شرکا و همپیمانان ایران در منطقه محسوب می‌شود و تلاش‌های واشنگتن برای تحت‌الشعاع قرار دادن این رابطه نیز عملاً به دلیل رویکرد جدید سیاست خارجی دولت رئیسی راه به جایی نبرده است؛ زیرا تقویت موضع آمریکا یا همپیمانانش در همان نقاطی از منطقه حساسیت برانگیز و موجب خطر است که اتفاقاً ایران نیز در آن منطقه عمیق نفوذ خود را تعریف کرده است.

حال در شرایطی که پیش‌بینی می‌شود انتقال کانون سیاست خارجی آمریکا از خاورمیانه و اروپا به چین و آسیا در درازمدت سبب افزایش انزواگرایی واشنگتن در خاورمیانه و موضوع اسرائیل می‌شود و این تغییر این بار به زبان تل آویو است، مشورت مقام‌های آمریکایی با رژیم صهیونیستی درباره یکی از اصلی‌ترین موضوعات چالش‌ی این رژیم یعنی رویارویی با جمهوری اسلامی، تنها امکان‌های بحران‌سازی تل آویو را در منطقه افزون خواهد کرد. در واقعیت داد و ستد «نتانیاهو» و «بایدن» حقیقت او به در نظر گرفتن خواسته‌های اسرائیل تنها می‌تواند ننگ‌های خطر را برای سیاست خاورمیانه‌ای ایالات متحده بویژه در قبال جمهوری اسلامی به صدا در آورد. خاصه آنکه تدابیری که مقام‌های دولت رئیسی در اجرای یک سیاست خارجی همه‌جانبه به اجرا درآورده‌اند، بر وضعیت پرت کشور در عرصه خارجی مهر تأیید می‌زند و پراکندگی و تشتت رقبای منطقه‌ای را در وضعیت جاری آشکارتر می‌کند. سیاستی که نتگنهای پیشین را که فشار زمان روی کار آمدن متوجه ایران کرده، چندان هم بی‌پاسخ و هزینه‌نبوده کرده است. نوع رویکرد آمریکا در قبال

لیدر اصلی اغتشاشات نوشهر به اعدام محکوم شد

«**خبراول اینکه**»، دادگاه انقلاب ساری «جواد روحی» یکی از لیدرهای اصلی اغتشاشات نوشهر را به اعدام محکوم کرد. او در جریان رسیدگی به پرونده خود در دادگاه گفت: یکی از خانم‌های حاضر در صحنه، قرآن کریم را به من داده بود، من هم قرآن را داخل آتش انداختم و سوزاندم. جواد روحی درباره آتش زدن مقرر پلیس راهنمایی و رانندگی هم گفت: به‌اتفاق چند نفر وارد مقر مأموران راهنمایی و رانندگی که در مرکز شهر قرار داشت شدیم و لوازم موجود در آن را به پایین پرتاب کردیم و پس از آن مقرر مأموران راهنمایی و رانندگی آتش زده شد. براساس این گزارش، در حوادث و اغتشاشات شهرستان نوشهر که جواد روحی لیدری گروهی از اغتشاشگران و افراد حاضر در تجمع را به‌عهده داشته و شهروندان را تحریک و تشویق به آشوب می‌کرده است، متأسفانه ۵ نفر جان خود را از دست دادند و تعدادی از مأموران تأمین امنیت نیز مجروح شدند.

پیام اعضای سعودی اینترنشنال برای همکاری با ایران

«**خبردیگر اینکه**»، بعد از اعلام دستگاه امنیتی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر تروریستی بودن شبکه اینترنشنال، برخی کارمندان این شبکه که تصویر آنها پخش شده است، به‌دلیل احساس ناامنی خواستار تدابیری برای تأمین امنیت خود شده‌اند و برخی دیگر با مسئولان و افراد پشت‌پرده این شبکه تروریستی درگیر شده‌اند. اولین واکنش‌ها به تروریستی بودن شبکه سعودی اینترنشنال درون این شبکه، ارتباط گیری مخفیانه چند نفر از کارمندان با ایران بود تا به‌نحوی خود را از تبعات همکاری با اینترنشنال نجات دهند که به‌گفته منبع آگاه به تسنیم برخی از این افراد برای افزایش همکاری خود با دستگاه اطلاعاتی ایران اعلام آمادگی بیشتری کرده‌اند. رفتارهای مشکوک چند عضو شبکه سعودی اینترنشنال، موجب شد که همه اعضای این شبکه توسط دولت انگلیس ممنوع‌الخروج شوند و حتی تا اطلاع ثانوی حق سفر به دیگر کشورهای اروپایی را نداشته باشند اما با این حال، برخی اعضای این شبکه به‌دلیل شکست پروژه اغتشاشات پیام‌های خود به افراد نزدیک به ایران را افزایش داده و سعی در برآرت از اقدامات تروریستی این شبکه داشته‌اند. برخی اعضای این شبکه برای اثبات مخالفت خود با شبکه سعودی اینترنشنال، آدرس و مشخصات برخی اعضای این شبکه را در فضای مجازی منتشر کرده‌اند؛ برخی دیگر نیز گفته‌اند در روزهای آتی اطلاعات بیشتری از کارکنان این شبکه منتشر خواهند کرد. این گزارش‌ها در حالی مطرح است که تاکنون هیچ واکنش قابل توجهی نیز از سوی این رسانه در این باره عنوان نشده است.

رأی بدوی ۵ سال حبس برای فائزه هاشمی

«**دست‌آخر اینکه**»، وکیل مدافع فائزه هاشمی از محکومیت موکلس به ۵ سال حبس خبر داد. ندا شمس در توئیتر نوشت: «دایرو بازداشت سرکار خانم فائزه هاشمی، در پرونده آخر ایشان با اتهامات اعلامی به پنج سال حبس در مرحله بدوی محکوم شدند. اظهار نظر در خصوص آن با توجه به اینکه رای حاضر قطعیت نداشته صحیح نمی‌باشد. مولک من همچنان در زندان و پرونده‌های دیگری علیه ایشان مطرح است.»

آگهی ارزیابی کیفی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای
به شماره ۰۷۳/۱۴۰۱/م/س
پروژه نوسازی و تعمیرات اساسی مخزن شماره ۶ لاوان
شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه فوق‌الذکر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی و مناقصه صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و شماره فراخوان ۰۲۱-۳۳۳۳۳۳۳۳ انجام خواهد شد و کلیه آگهی‌ها و دست‌نامه‌ها، تغییرات، اصلاحات و... صرفاً از طریق سامانه ستاد به‌اطلاع مناقصه‌گران رسیده می‌شود. لازم است پیشنهاددهندگان در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان متحقق سازند و به‌صورت منظم جهت دریافت دعوت‌نامه‌ها، تغییرات و اصلاحات به سامانه ستاد مراجعه نمایند.
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار، تلفن: ۰۲۱-۳۳۳۳۳۳۳۳
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت: مرکز تماس: ۰۲۱-۳۳۶۶۶۶۶۶، دفتر ثبت‌نام: ۰۲۱-۳۳۷۷۷۷۷۷ و ۰۲۱-۳۳۸۸۸۸۸۸
روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران ۱۳۳۸۳۴۰

الوفاق
مهندسی ایرانیان
پذیرش آگهی‌های الوفاق
۰۲۱۸۷۷
www.al.vefagh.com

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی
شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد «به روز رسانی (AS-BUILT) نقشه‌ها و مستندات فنی واحدهای عملیاتی» خود را پس از انجام ارزیابی کیفی، از طریق برگزاری مناقصه به یک شرکت معتبر واگذار نماید. بدین منظور از کلیه شرکت‌های معتبر و مجرب دعوت می‌نماید، جهت ثبت‌نام در سامانه معاملات این شرکت و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی، حداکثر ظرف مدت یک هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت پتروشیمی پارس به نشانی WWW.PARSPC.IR مراجعه فرمایند.
در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره تلفن ۰۷۷۳۳۳۳۳۳۳۳ تماس حاصل فرمایند.

آگهی مناقصه عمومی (یک مرحله‌ای)
شهرداری بومن در نظر دارد؛ به استناد مجوز شماره ۱۸۷/ب/۱۳۹۹/ت.م.م مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۲۸، پیمانکاران را از طریق مناقصه عمومی به اشخاص حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.
ردیف: ۱، شماره مجوز: ۳۴۷/ب/۱۳۹۹ مورخ: ۱۳۹۹/۱۱/۲۸، شرح پروژه: اجرای پروژه پایش تصویری میکرورداکت و میکرو فیبروری در ۲ سپر ۲ فروردین ماه ۱۳۹۹، مبلغ اعتبار با احتساب مالیات بر ارزش افزوده (ریال): ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال، مبلغ سپرده شرکت در مناقصه عمومی (ریال): ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال، محل تأمین اعتبارات: از محل اعتبارات داخلی شهرداری از ردیف اعتبارات ۱۳۹۹، مدت انجام کار: ۲ ماهه، گواهی‌نامه صلاحیت پیمانکاری: رسته، حداقل پایه: طبق مشخصات فنی، روش: رقابتی، نحوه پرداخت: صورت‌حساب شهرداری (ب) ضمانت‌نامه بانکی، نوع سپرده شرکت در مناقصه عمومی: الف) فیش واریزی به‌حساب شهرداری (ب) ضمانت‌نامه بانکی، شرکت‌کنندگان در مناقصه عمومی می‌بایست دارای گواهی رتبه بندی معتبر از مراجع ذیصلاح باشند. شرکت‌کنندگان در مناقصه عمومی می‌بایست از مجوز افتاباشند. هزینه درج آگهی و کارشناسی پیوسته برنده مناقصه عمومی خواهد بود. برندگان اول و دوم و سوم مناقصه عمومی هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد شوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد. سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به معامله در اسناد مناقصه عمومی مندرج است. شهرداری در ردیف قبول هر یک از پیشنهادهای مختار است. جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی اینترنتی www.sh-boumehen.ir و یا با شماره تلفن ۰۲۱-۶۶۶۶۶۶۶۶-۰۲۱ داخلی ۳۳۸ تماس حاصل نمایند.
مجتبی رضازاده – شهردار

دستاوردهای شورای امنیت به سبک مسووبان دولت قبل

هفت سال هیاهو با «فصل هفتم»

گروه سیاسی/ تکرار یک ادعا هیچ‌گاه نمی‌تواند واقعیت را تغییر دهد. با این حال در روزهای اخیر رسانه‌ها و افراد نزدیک به تیم مذاکره‌کننده سابق سعی در دستاوردهای ناشی با تحریف واقعیت قطعنامه‌های شورای امنیت داشته‌اند. حامیان دولت پیشین همچنان درصند تا خود را به‌عنوان ناجی ایران معرفی نمایند و اینگونه وانمود کنند که دیپلماسی آنها در هفت سال کش و قوس برجامی، نوانسته است سایه جنگ را از سر ایران دور نماید!

در همین راستا اخیراً افراد و رسانه‌های نزدیک به وزیر امور خارجه دولت سابق مدعی شدند که در قطعنامه‌های شورای امنیت علیه ایران از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ عبارت «ماده ۴۱» نگاشته شده و به همین خاطر قطعنامه‌های ایران ذیل «فصل هفتم» منشور ملل متحده صادر شده است. این استدلال از آنجایی اشتباه است که مبتنی بر آن می‌توان قطعنامه ۲۲۳۱ - قطعنامه مرتبط با برجرام - را هم ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد دانست؛ چرا که در این قطعنامه نیز همه تصمیم‌های شورای امنیت تحت ماده ۴۱ درج شده و ۱۰ مرتبه به همین ماده استناد شده است.

پس از واکنش روزنامه ایران و روشن شدن این واقعیت ساده که نگارش ماده ۴۱ به معنی فصل هفتمی بودن یک قطعنامه نیست و شورای امنیت باید تهدید یا نقض صلح و امنیت بین‌المللی توسط یک بازیگر در یک پرونده را مشخص کند، نویسنده نزدیک به تیم جواد ظریف، در یادداشت دیگری نوشته که این استدلال درست است اما ناقص است! او مدعی شده که الزاماً شورای امنیت نباید تهدید یا نقض صلح و امنیت بین‌الملل را احراز کند بلکه در قطعنامه با یادآوری مسئولیت خود در رابطه با «حفظ صلح و امنیت بین‌المللی» این اقدام را انجام می‌دهد!

■ دوشربا فصل هفتمی بودن

اما این ادعا نیز مانند ادعای اول غلط است و مبنای ندارد. نه یادآوری مسئولیت «حفظ صلح و امنیت بین‌المللی» توسط شورای امنیت ونه ذکر عبارت «اقدام ذیل ماده ۴۱ فصل هفتم منشور ملل متحد» ملاک فصل هفتم بودن یک قطعنامه نیست؛ چرا که رویه شورای

امنیت، برای قرار دادن پرونده هر کشور تحت «فصل هفتم منشور ملل متحد» - بدین ترتیب است که باید در پاراگراف‌های مقدماتی قطعنامه به دو مسأله اشاره کند: ۱- قطعنامه اعلام کند که اقدامات کشور مذکور یا منجر به نقض صلح و امنیت بین‌الملل شده و یا موجب تهدید صلح و امنیت بین‌الملل شده است. ۲- پس از احراز تهدید یا نقض صلح و امنیت بین‌الملل، شورای امنیت قطعنامه‌ای تحت فصل ۷ منشور ملل متحد صادر کند.

در همین زمینه قطعنامه‌های ۲۲۱۶ و ۲۲۰۴ که درباره یمن صادر شده‌اند با طی کردن همین رویه فصل هفتمی به شمار می‌روند. نویسنده مذکور برای تأیید استدلال خود به قطعنامه ۱۹۷۰ لیبی اشاره می‌کند و می‌نویسد این قطعنامه منجر به «ورود» شورای امنیت به موضوع لیبی و «نهایتاً» اقدام نظامی علیه این کشور شد. این ادعا در حالی مطرح شده است که نهایتاً شورای امنیت با صدور قطعنامه ۱۹۷۳ اقدام به حمله به لیبی کرد. در این قطعنامه نیز شورای امنیت دقیقاً به رویه ذکر شده عمل می‌کند. یعنی می‌نویسد:

اولاً وضعیت لیبی تهدید صلح و امنیت بین‌الملل است، ثانیاً ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد اقدام می‌شود. ■ **از عدم مطالعه برجرام تابعی اطلاعی از متن قطعنامه**
این اشتباهات به آن سبب است که اساساً دولت‌مردان سابق به خواندن

دقیق اسناد حقوقی علاقه‌مند نبوده‌اند. اتفاقی که یکبار در ماجرای برجرام رخ داد و وزیر امور خارجه وقت کشور از وجود کلمه «تعلیق» به جای کلمه «لغو» در خصوص تحریم‌ها در برجرام اطلاعی نداشت و بعداً به آن اعتراف کرد. در صورتی که اگر دولت‌مردان سابق و کارشناسان آنها قطعنامه‌های شورای امنیت را به‌خوبی مطالعه کرده بودند متوجه این مسأله می‌شدند که در قطعنامه ۱۹۲۹ که ذیل ماده ۴۱ نوشته شده به صراحت آمده است که کشورها حق استفاده از قوه قهریه و تهدید یا حمله به آن کشورها تنها در چهارچوب ماده ۴۱ می‌توانند صورت بگیرد. این گزاره که هم در ابتدای قطعنامه ۱۹۲۹ و هم در بند ۳۷ آن آمده است به خوبی نشان می‌دهد که تا چه میزان عملیات روانی بر اساس هراس‌افکنی از اعمال ماده ۴۲ فصل هفتم سیاست‌زده و خارج از قاعده است. ■ **اشتباه‌های ظریف متوجه آن شد**
نه‌تنها کارشناسان نزدیک به دولت سابق که حتی جواد ظریف در ابتدا از تفاوت بین صدور قطعنامه ذیل ماده ۴۱ فصل هفتم با قطعنامه «فصل هفتم» اطلاعی نداشت. در همین راستا وزیر امور خارجه ابتدا در گفت‌وگو با هفته‌نامه «صداء» در ۱۶ اسفند ۹۳ می‌گوید: «این توافق است که در یک قطعنامه فصل هفتم